

alligevel er den Opfattelse, som Folk i Almindelighed forstaaer. Saa kan man sige: Men i hvert Fald at købe og sælge egne Aktier; det er galt! Er det nu alligevel det? Ja, vi kan selvfølgelig tvistes om det til Dagens Ende, men det er min Opfattelse, at Køb og Salg af egne Aktier ogsaa er en fuldkommen hæderlig Sag; saa længe det ikke er forbudt ved Lov, og saa længe man indenfor Offentligheden fuldt ud ved, at ogsaa Lederne af saadanne Foretagender køber og sælger og ejer egne Aktier.

Jeg tror altsaa, at naar det Spørgsmaal endelig skal gøres op, hvem der har Skylden og Ansvar for Landmandsbankens økonomiske Sammenbrud, gør vi fra alle Partiers Side klogt i at slutte os til den Udtalelse, som jeg begyndte med at citere, og som det ærede Medlem Hr. Stauning fremsatte i Fjor, at for Landmandsbankens økonomiske Sammenbrud bærer ikke noget politisk Parti Ansvar. Men naar der endelig skal dømmes om, hvorvidt noget politisk Parti har haft Lod og Del i, at Landmandsbankens Sammenbrud trak ud, at Afgørelsens Time blev trukket ud, tror jeg i hvert Fald, at naar man ser paa Kommissionsberetningen, maa man komme til det Resultat, at hvis der er nogen, der har gjort en Indsats i saa Henseende, er det det politiske System, som var repræsenteret gennem Krigsaarene af Ministeriet Zahle. Derfor tror jeg ikke, at man i det lange Løb kan gøre, som man har gjort i den sidste Tid fra Oppositionens Side: stille sig op og slaa sig for sit Bryst og sige henvendt til de andre: Jeg takker dig Gud, at jeg ikke er som denne Tolder. Jeg tror nemlig ikke, de har nogen moralsk Ret til at stille sig op paa den Maade.

Saa vil jeg endelig til sidst gøre en Bemærkning om det Spørgsmaal, om der nu skal kræves flere Oplysninger og gives flere Oplysninger. Det er det stadige Krav, vi staaer overfor fra Oppositionens Side: endnu flere Oplysninger, endnu flere Undersøgelser. Deroverfor vil jeg gerne sige, at naar vi nu ser paa de Oplysninger, der kom frem, da Kontoen af 1. Februar 1917 blev offentliggjort, tror jeg alligevel, vi allesammen har noget af den Opfattelse, at der ved den Offentliggørelse er gjort mange Mennesker stor Fortræd, og at det er i høj Grad tvivlsomt, om der overhovedet er sket nogen som helst Gavn ved den; det tror jeg vil blive meget vanskeligt at paavise. Og een Ting skal man forstaa, nemlig at hvis man vil blive ved at forlange nye Oplysninger, nye Ting frem, er man i Virkeligheden inde paa en Vej, der gaar i

Retning af en gradvis Kassation af Kommissionsberetningen. Jeg nærer slet ingen Tvivl om, at Oppositionens Opfattelse nu en Gang er en saadan, at selv om de fik en ny Kommission og en ny Betænkning, vilde de igen have nye Undersøgelser, og at selv om de fik en tredje Kommission og en tredje Betænkning, vilde de have flere Undersøgelser og flere Oplysninger. Derfor tror jeg, den Stilling, Regeringen har indtaget, er rigtig, og at man fra alle Partiers Side i Virkeligheden maa anerkende den Kommission, der blev nedsat, og som har undersøgt Sagen, som en upartisk Kommission. Dernæst er Sagen gennemgaaet af Rigsadvokaten, den er undersøgt og paadømt baade ved Landsret og ved Højesteret, og de skyldige har faaet deres Straf. Hvis det nu er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Rode sagde i Gaar, at Samfundets Organer er sunde, men at der er et enkelt Sted, hvor der er en Byld eller en Raaddenskab, saa maa man indrømme, at naar Landmandsbanksagen har været gennem Kommissionen, er paadømt baade ved Landsret og ved Højesteret efter i Forvejen at være gennemgaaet af Rigsadvokaten, er der paa dette Omraade gjort, hvad der fra Samfundets Side kan gøres. Det er min Opfattelse, at hvis man desuagtet ønsker det fra Oppositionens Side, kan man selvfølgelig blive ved at lave politisk Agitation og politisk Staaehøj om det Spørgsmaal, men det er nu alligevel min Tro, at endskønt vi kan tvistes om, hvad Resultatet vil blive herhjemme ved næste Valg — og det kan vi i høj Grad tvivstes om for Øjeblikket —, men det er i alt Fald min Tro, at det vil vise sig, naar næste Valgdag er ovre, at det ikke bliver Hykleriet, der har sejret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard udtalte, at det er urimeligt, at man retter den Beskyldning mod Regeringen, at den i Juli 1922 skulde have forstaaet, hvorledes Forholdene i Landmandsbanken var. Jeg ønsker i den Anledning at gøre det ærede Medlem og hans Meningsfæller opmærksom paa følgende tre Kendsgerninger, som det ærede Medlem synes at have ondt ved at huske, nemlig *for det første*, at den højtærede Statsminister bærer Medansvaret for Bankens Statusopgørelse, om hvilken Højesteretsdommens Præmisses og Konklusion fastslaar, at den er lige saa strafværdig som Aarsopgørelsen fra 1921, — *for det andet*,